

STANOWISKO NR 7

JEZIORO

Przystanek nr 7 zlokalizowany jest obok ośrodka wypoczynkowego „Dębowy Dwór” oraz sędziwego dębu szypułkowego. Nazwa zbiornika „Jezioro” już wskazuje, że był on związany z naturalnymi procesami zachodzącymi na powierzchni łądu, a nie z działalnością człowieka. Powstało w zagłębieniu wyłobionym przez łądolód podczas zlodowacenia południowopolskiego w plejstocenie w okresie czwartorzędowym (około 1 mln. lat temu). Obecnie jest zbiornikiem antropogenicznym z uwagi na liczne zmiany wprowadzone przez właściciela Dębowego Dworu. Pełni głównie funkcję rekreacyjną.

Jest to miejsce o sprzyjających warunkach do rozwoju agroturystyki i wędkarstwa. Przy okazji zachęcamy do spacerów wzdłuż brzegu jeziora aby poznać wiele cennych gatunków flory i fauny śródlądowej, urokliwą rzeźbę terenu i wokoło rosnący bór sosnowy. W warstwie drzew króluje niepodzielnie sosna zwyczajna, stanowiąca 80% drzewostanów w gminie Narol. Jako domieszka rośnie pojedynczo brzoza brodawkowata, wierzba iwa, dąb szypułkowy i modrzew. Słabo wykształconą warstwę podszytu tworzą, obok podrostu wymienionych wyżej drzew, kruszyna pospolita, dąb czerwony i jeżyna wzniesiona. Swoisty wygląd ma warstwa runa, w którym panuje borówka czarna.

Atrakcją przystanku nr 7, jest również to, że można tutaj podziwiać sędziwy dąb szypułkowy o obwodzie pnia około 3,5 m. Stan zdrowia dębu nie jest bardzo dobry, przyglądając się konarom widać ślady choroby wirusowej, a na korze pnia ślady wandalizmu. Obiekt ten, ma ponad 120 cm grubości pnia, ale nie podlega ochronie prawnej jako pomnik przyrody. Aby przyznać mu ten status musiałby być zdrowy.

Dąb, który wyrósł wiele lat przed nami, w sąsiedztwie stawu „Jezioro” nie tylko z tego powodu zasługuje na nasz szacunek. Jest, więc niezastąpiony w spełnianiu ważnych zadań: daje cień i ochłodę, wyłapuje pyły, spaliny, nawilża powietrze, chroni przed hałasem, produkuje tlen. Poza tym jest ozdobą naszego krajobrazu. Zapach jego kwiecica, szum jego liści i śpiew ptaków radują człowieka. Tworzy on swoiste mikrośrodowisko życia wielu gatunków roślin, zwierząt, grzybów.

Na korze z łatwością można odszukać licznie występujący listkowaty porost – pustułkę pęcherzykowatą. Żyje ona tutaj dzięki symbiozie. Jej ciało tworzą strzępki grzyba połączone z komórkami samożywnego zielonego glonu. Grzyb otrzymuje od glonu cukier wytwarzany przez niego w procesie fotosyntezy, natomiast glon, otoczony plechą grzyba, bierze od niego wodę i sole mineralne. Gęsto porośnięty pustułką dąb świadczy o bardzo małym zanieczyszczeniu dwutlenkiem siarki. Ta wrażliwość porostów na zawarte w powietrzu trujące związki siarki powoduje, że są wskaźnikami czystości powietrza (biowskaźnikami).

Dąb szypułkowy jest duży, okazały i osiąga wysokość 40 m. Liście mają krótki ogonek. Są nieregularne 4-5 klapowane, całobrzegie. Końce klap są zaokrąglone, u nasady sercowate (blaszka tworzy uszka). Żołędzie znajdują się w półokrągłych miseczkach, po 2-3 na szypułkach długości 3-8 cm – stąd nazwa. Gdy są świeże, mają na łupince charakterystyczne zielone paski, które nie występują u niedojrzałych żołędzi dębu bezszypułkowego. Na nazwę tego gatunku drzewa mają wpływ żołędzie wyrastające bezpośrednio z gałązki – bez szypułki. W odróżnieniu od dębu szypułkowego blaszka u nasady schodzi się klinowato, a nerwy dochodzą do szczytu klap. Nie ulega wątpliwości, że dąb należy do najstarszych drzew świata i jako jedyny w pełni zasługuje na przydomek „królewski”.

Spod dębu szlak dydaktyczny prowadzi ładną widokowo ścieżką wzdłuż lewego brzegu jeziora. Na pierwszym rozstaju ścieżek nadal idziemy wzdłuż stawu. Po około 400 m dochodzimy do drugiego rozwidlenia, w pobliżu piaszczystego wału z drzewostanem sosnowym wdzierającego się w głąb Jeziora. Zanim skręcimy tutaj w lewo w ścieżkę leśną, można kierując się w prawo dotrzeć do polany z widokiem na staw oraz gorzelnię i wrócić z powrotem. Dalej ze ścieżki leśnej wiodącej w kierunku północno – zachodnim skręcamy na rozwidleniu w lewo na południowy zachód, przecinając następnie szerszą drogę leśną i kontynuując wędrówkę wąską ścieżką w kierunku północno – zachodnim dotrzemy do kamienistej drogi, przy której z prawej strony stoi wieża przeciwpożarowa Nadleśnictwa Narol, a z lewej staw Kępy. Wieża znajduje się w lesie na wzgórzu 243 m n.p.m. Dalej nasza trasa prowadzi z drogi głównej, na przeciwko służy w prawo (na zachód) na wydniętą śródlądową, gdzie na jej wierzchołku położone jest stanowisko nr 8 z doskonałym widokiem na okolicę (z przystanku PKS – 7,5 km, 2 godz., ze stanowiska nr 7 – 30 minut).